

Posudek magisterské diplomové práce

Posudek- Závěrečná práce – CŽV

Student: Bc. Jindřiška KUBANDOVÁ

Obor: ČJ-D

Název práce v českém jazyce: Příběhy Nerudových lásek v povědomí školy a veřejnosti

Název práce v anglickém jazyce: Stories of Neruda's love affairs in awareness of school and public

Vedoucí práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, Csc.

Oponent práce: doc. PaedDr. Jaroslava Hrabáková, Csc.

Diplomová práce Jindřišky Kubandové Příběhy Nerudových lásek v povědomí školy a veřejnosti je založena na nesmírně detailním a svědomitém studiu takřka všech dostupných a existujících materiálů. Hned na počátku posudku konstatuji, že byla vypracována s velkým zájmem a maximálním pracovním nasazením. V první části práce absolvujeme historickou pouť v rovině literární a zjistíme, že příběhy Nerudových lásek jsou zpracovány opakovaně a velmi důkladně. Přesto stále lákají další badatele. Je tomu tak proto, že v některých kapitolách jsou místa „nedourčenosti“, která svádějí k novým interpretacím. Sem patří především „román lásky a cti“-příběh milostného přátelství mezi Janem Nerudou a Karolínou Světlou. Nové studie na toto téma upozornily na to, že zprávy o jejich vztazích nejsou úplné a mnohdy jsou neautentické. V podstatě neexistuje možnost je věrohodně doplnit. (Světlá Nerudovy dopisy předkládá Sofii Podlipské ve vlastním přepisu, a jak říká někdy volně, podle paměti. Nerudovy dopisy byly spáleny.) Tajemství a přítom intenzita prožívaných citů tak přitahují pozornost a lákají k domýšlení a objevování nových souvislostí. Mezi Nerudovými láskami je proto vztah k Světlé nejpozoruhodnější a nejvíce frekventovaný i v jiných uměleckých podobách (drama, film, román, povídky a dnes i komiks). Příběh tak žije svým vlastním životem, který vždycky znova vypovídá o lidských vztazích v určitém čase a prostoru. Příběh sám o sobě rozhodně nijak zvlášť nepřispívá k pochopení Nerudova díla a dokonce ani osobnosti. Neprobouzí zájem o výklad Nerudova díla a o jeho četbu. Zastiňuje do značné míry dílo a přesunuje pozornost k psychologii vzájemných vztahů a někdy i k historickým souvislostem. Přesto zůstává ve škole frekventovaným tématem.

Ve druhé části práce prošla diplomantka s obdivuhodnou vytrvalostí řadu učebnic, kde se příběh traduje bez větší variability a zajímavosti. Rozbor učebnic a čítanek obohatila autorka někdy až enormně rozsáhlými citacemi materiálů, které přinášejí alespoň záblesk novosti. Problém sledovanosti „nekonečného příběhu“ spočívá na prvním místě v tom, že jako hlavní hrdina zde vystupuje Neruda a nikoli Světlá, a nebo alespoň ještě výrazněji podstata příběhu – jejich vztah. Světlá se totiž při bližším pohledu může jevit jako konstruktérka „lásky k básníkovi“ a v jejím díle

se opakuje podobný model vztahů, jakým byl její román s Nerudou. V Nerudově díle naopak jen těžko hledáme ohlas románu. Pokusy o nalezení stop vlivu osobnosti Světlé nejsou přesvědčivé.

Diplomantka dospěla v závěru práce k tomu, že příběh „nepodléhá kulturním ani společenským změnám...bezmyšlenkovitě opakuje stále stejná schemata zděděná po předcích...a nikdo nemá potřebu, do nich zasáhnout.“ Zdá se, že nejoriginálnější interpretací je v současnosti komiks T.Poláškové.

Skutečnost, že se Jindřiška Kubandová dopracovala k citovanému závěru, svědčí o její schopnosti kriticky hodnotit sledovaný materiál a jednoznačně vede k tomu, že práci doporučuji k obhajobě. Klasifikuji velmi dobře.

Podle obhajovy možno i výborně.